

Od Redakcji

Przekazujemy Państwu kolejny zeszyt kwartalnika „Psychoterapia” z nadzieją, że artykuły w nim prezentowane przyczynią się do wzbogacenia naszej wiedzy, pobudzą do wielu refleksji, będą przydatne dla codziennej pracy psychoterapeutycznej.

Wywiad z Romą Ułasińską, znaną krakowską psychoterapeutką i nauczycielką psychoterapii, przeprowadzony przez naszą koleżankę redakcyjną Wandę Szaszkiewicz, ewidentnie skłania do pomyślenia także o swoim rozwoju w roli psychoterapeuty z uwzględnieniem wielu wymiarów naszego życia.

Zapraszamy Państwa do zapoznania się z nowym i nowatorskim spojrzeniem na terapię pacjentów psychotycznych. Katarzyna Prot-Klinger w swoim artykule: „Analiza grupowa pacjentów psychotycznych” pokazuje, że psychoterapia grupowa pacjentów doświadczonych psychozą jest możliwa, a także, że jest to skuteczna forma oddziaływania terapeutycznego. Autorka prezentuje swoje obfite doświadczenia w prowadzeniu grupy, a także superwizji grup pacjentów psychotycznych prowadzonych metodą analizy grupowej. Wczytując się w tekst Autorki dostrzeżemy wiele argumentów przekonujących, że analityczna terapia grupowa jest właściwym rodzajem terapii wobec pacjentów psychotycznych i że może być stosowana w bardzo różnych strukturach.

Kolejny artykuł autorstwa Weroniki Rybak: „Przenikające się światy” jest prezentacją możliwości, a także zasadności prowadzenia długoterminowej, analitycznej psychoterapii grupowej pacjentów psychotycznych. Zaprezentowany materiał z sesji oraz obfite komentarze pobudzają do refleksji nad uwzględnieniem wielu perspektyw dla adekwatnego zajmowania pozycji terapeutycznej.

Szymon Chrząstowski swój artykuł: „Praktyka psychoterapeutyczna oparta na danych naukowych — za i przeciw” poświęca zarówno zaprezentowaniu głównych założeń EBP (Evidence-Based Practice), jak i przedstawieniu kontrowersji, jakie ona wzbudza. Autor artykułu stawia tezę, że badania naukowe nad psychoterapią nie mogą determinować podejmowania wszystkich decyzji klinicznych ze względu na różne ograniczenia metodologiczne i wciąż niewystarczającą liczbę badań. Akcentuje także, że z drugiej strony, odrzucenie wyników badań przez psychoterapeutów łatwo prowadzi do sięgania przez nich do nieefektywnych lub wręcz szkodliwych interwencji. Warto zapoznać się z kryteriami służącymi do weryfikacji skuteczności, także nowych, reklamowanych, podejść do psychoterapii.

Kolejny artykuł: „Współczucie wobec siebie (*self-compassion*) i radzenie sobie ze stresem a wypalenie zawodowe wśród psychoterapeutów”, autorstwa Anny Daniel-Siełańczyk, Jolanty Życińskiej i Moniki Bąk-Sosnowskiej, to bogate źródło informacji przydatnych dla szukania zasobów zapobiegających zjawisku wypalenia zawodowego. W oparciu o analizę literatury oraz badań dotyczących tego zjawiska, a przede wszystkim na podstawie badań przeprowadzonych przez Autorki na grupie 70 psychoterapeutów, eksponowane jest współczucie wobec siebie, traktowane jako regulator emocjonalnego radzenia sobie ze stresem.

Praca autorstwa Lecha Kality „Szczegółowy opis relacyjno-integracyjnego modelu superwizji psychoterapii” to nie tylko obszerny opis modelu superwizji stosowanego w grupowej pracy superwizyjnej z kształcącymi się psychoterapeutami. Autor zapoznaje

nas także z wynikami badań dotyczących związków między superwizją a skutecznością psychoterapii oraz wskazuje na podkreślaną we współczesnych badaniach naukowych potrzebę tworzenia i precyzyjnego opisu modeli superwizji psychoterapii. Niezwykle cenne jest szczegółowe opisanie technik superwizji w prezentowanym modelu i prezentacja praktycznego zastosowania tych technik w pracy z grupami kształcących się psychoterapeutów.

Na koniec recenzja książki, którą poleca Wojciech Sak: „Złap równowagę: Jak dobrze żyć z zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym?”. Książkę napisali Piotr Bucki i Wojciech Pączek.

W imieniu całego Zespołu Redakcyjnego zapraszam do lektury zaprezentowanych artykułów, a także do nadsyłania swoich prac do publikacji w naszym kwartalniku.

Kazimierz Bierzyński